

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: streda 7. januára 2026 9:10
Komu: oszp.ZM@minv.sk
Kópia: zds-mailing-list@googlegroups.com
Predmet: RE: OU-ZM-OSZP-2025/000803-023 (EIA: Logistické centrum Zlaté Moravce)

Doplnenie odvolania voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-ZM-OSZP-2025/000803-023

A. Právna nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle litery zákona o EIA.

- 1) V čom spočíva nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť? V tom, že doteraz nevieme, či úrad rozhodol na základe stanovísk dotknutých orgánov a kritérií zo zisťovacieho konania (§29 ods.7 aktuálneho znenia zákona o EIA) alebo na základe komplexného zhodnotenia vplyvov (výklad Smernice o EIA v kontexte posledných rozhodnutí Súdneho dvora EÚ č. C-41/2024 a č.461/2024).

Napadnuté rozhodnutie je tak právne nezrozumiteľné. Podľa definície zrozumiteľnosti:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Záverečné vyhodnotenie úradu je právne nezrozumiteľné – nie je totiž zrejmé, či rozhodnutie bolo prijaté na základe celkového vyhodnotenia projektu len na základe informácií od navrhovateľa; alebo na základe konkrétnych kritérií zisťovacieho konania ako vyžaduje súbeh noriem §29 ods.7 a ods.17 aktuálneho znenia zákona o EIA.

Výsledkom je, že napadnuté rozhodnutie síce svojou štruktúrou a formou je primerané screeningu (predbežného prerokovania projektu=zisťovaciemu konaniu) podľa Smernice o EIA ale nie je v súlade s vnútroštátnou úpravou procesu zisťovacieho konania v zmysle už aj doslovného jazykového výkladu noriem §29 zákona o EIA práve preto, že nie je zrejmé, ktoré konkrétne kritériá boli tými rozhodujúcimi pre vyslovenie záveru environmentálnej prijateľnosti hoci norma §29 ods.17 aktuálneho znenia zákona o EIA vyžaduje už podľa jazykového výkladu odkaz na konkrétne kritériá, ktoré boli pri rozhodnutí kľúčové a rozhodujúce.

Čo sa týka stanovísk dotknutých orgánov, tu platí názor súdnych autorít ako sudcovskej normotvorby (právo ius):

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav*

veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

(Precedenčný rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Kombinácia absencie odkazov na konkrétne kritériá zisťovacieho konania a rozhodnutia založeného práve na tom, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie znamená, že hoci je rozhodnutie prijateľné z hľadiska formy, je neprijateľné z hľadiska obsahu už podľa doslovnej interpretácie vnútroštátnej právnej úpravy.

Vychádzajúc z názoru Súdneho dvora Európskej únie č. C-137/14, ak vnútroštátna úprava je prísnejšia ako Smernica o EIA, tak práva a povinnosti v rozsahu Smernice o EIA sú právne záväzné aj v tomto rozšírenom rozsahu a nielen v rozsahu Smernice o EIA samotnom.

- 2) Prečo je to stále problém? Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie č. C-137/14 a č. C-243/15 je nutné umožniť široký prístup zainteresovanej verejnosti k spravodlivosti tak, aby podmienky prístupu neboli príliš obštruktívne, pričom prílišná obštruktívnosť spočíva aj v: • ak sa vyžaduje minimálny počet členov environmentálnej organizácie podávajúcej žalobu v zmysle Smernice o EIA, • ak sa vyžaduje naviazanie práva na prístup k spravodlivosti na porušenie subjektívneho práva environmentálnej organizácie • ak sa vyžaduje na oprávnenosť žaloby namietanie žalobných bodov v samotnom administratívnom konaní.

Európska komisia vedie proti Slovensku infringement INFR(2019)2223 a to od roku 2019 – celý vývoj Slovenska v tejto oblasti bol jedným z kľúčových a najviac vplyvných aplikačných pokusov.

Právny aj spoločenský vývoj na Slovensku preukázal, že napriek lobistickým a politickým záujmom niektorých biznisových a politických skupín je na Slovensku záujem na zvýšenej ochrane životného prostredia tak, aby materiálne zisťovanie vplyvov na životné prostredie bolo dôsledné a reálne. Súčasne sa potvrdilo, že je záujem, aby administratívne procesy pre úrady neboli príliš komplikované a zväzujúce; to však potom znamená, že sa do popredia kladú nároky na dôslednejšiu znalosť práva najmä z materiálneho hľadiska.

Spoločenský a právny vývoj na Slovensku preukázal, že napriek tomu že zainteresovaná verejnosť a jej členovia vrátane reprezentatívnych (akým je pre agendu EIA práve Združenie domových samospráv) nevykonáva svoju činnosť v rozpore s právom a ani nevykonáva svoju legitímnu činnosť nelegitímnym spôsobom (v prípade ZDS to preukazujú uznesenia vyšetrovateľa č. ČVS: ORP-321/1-VYS-B1/2021 a č. ČVS: ORP-692/3-VYS-B1-2021 ako aj závery konania MV SR o rozpustení ZDS č. SVS-OVS3-2021/008340, ktoré sú záväzné ako pre správny súd podľa §131 SSP, tak aj pre správny orgán podľa §40 ods.2 správneho poriadku) – tak administratívne úrady ako aj správne súdy kladú príliš obštruktívne požiadavky na priznanie účinného a reálneho prístupu zainteresovanej verejnosti k spravodlivosti vo veciach životného prostredia.

ZDS sa týmto odvolaním domáha, aby odvolací úrad rozhodol v súlade so Smernicou o EIA tak, ako bola záväzne vyložená rozsudkami Súdneho dvora EÚ č. C-263/08, č. C-115/09, č. C-240/09, č. C-416/10, č. C-244/12, č. C-461/13, č. C-137-14, č. C-461/14, č. C-243/15, č. C-463/20, č. C-41/24 a č. C-461/24; t.j. aby dôvodnosť odvolania odvodzoval aj od týchto rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie, a od spôsobu akým v týchto rozsudkoch Súdny dvor EÚ záväzným spôsobom vyložil Smernicu o EIA.

B. Šablónovité formulárové rozhodnutia ako právny základ nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a teda nenaplneniu účelu a cieľa Smernice o EIA

- 3) Trváme na námietke plagiatorského a formulárového rozhodnutia (ako sme uvádzali v pôvodnom odvolaní).

Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určité údaje (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Teda rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôbenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter:

automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru. Formulárovosť spočíva v tom, že správny úrad si nachystal formulár, ktorý len automaticky vyplní vždy, keď je žalobcom za zainteresovanú verejnosť ZDS. Odmietajú sa totiž dôsledne a dôkladne zaoberať žalobnou vecou.

Skutkové zisťovanie úradu sa nahrádza rozsiahlym plagiátorstvom založeným na kopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu pričom sa predstiera, že ide o vlastné skutkové zistenia o vplyvoch zámeru na životné prostredie.

Vecné vybavenie sa nahrádza šablónovitým textom, ktorý sa v identickom znení len s drobnými štylistickými odchýlkami od roku 2020 uplatňuje naprieč Slovenskom bez ohľadu na typ zámeru, jeho lokalizáciu, príslušný úrad či iné špecifiká a to v znení:

Záverečné vyhodnotenie:

Okresný úrad Bratislava v rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona použil Okresný úrad Bratislava kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

Po preverení skutkového stavu možno konštatovať, že v oznámení o zmene navrhovanej činnosti boli uvedené predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. Opis priamych a nepriamych vplyvov hodnotí Okresný úrad Bratislava na úrovni oznámenia o zmene ako dostatočný. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. Informácie použité v oznámení o zmene navrhovanej činnosti sú dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona o posudzovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Okresný úrad Bratislava vyhodnotil predpokladané vplyvy súvisiace s realizáciou zmeny navrhovanej činnosti, s ohľadom na ich význam, vlastnosti a očakávaný rozsah (pravdepodobnosť, predpokladaný rozsah, predpokladaný účinok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu, vrátane možnej kumulácie s okolitými činnosťami), ako environmentálne prijateľné.

(Typizovaný text záverečného vyhodnotenia použitý v inom rozhodnutí a to č.OU-BA-OSZP3-2025/506760-021)

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálnie všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021, OU-BA-OSZP3-2025/501731-0556737/2025, OU-ZA-OSZP3-2025/059544-0215271/2025, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023). To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej *„Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“*

Netýka sa to len noriem zákona o EIA ale aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa zaoberajú životným prostredím ale aj osobitných predpisov, ktorými sa riadia vyhradené subjekty posudzovania (dotknuté orgány). Dotknuté orgány doručili viacero stanovísk, ktorých obsah odkazoval na normy osobitných zákonov a príslušný orgán postupoval nesprávne ak ich chápal ako „súhlasné“ lebo v skutočnosti boli „podmienečne súhlasné“ – a to v tom

zmysle že ak sa záujmy životného prostredia podľa naznačených noriem osobitných zákonov potvrdia, tak projekt je environmentálne prijateľný, ale samotný dotknutý orgán v tomto smere neprinášal žiadne skutkové zistenia ani právne závery a preto ich mal vykonať príslušný orgán. Avšak príslušný orgán sa už týmito oblasťami zaoberal a tak porušil normu §2 písm.e zákona o EIA, keďže nevykonával dostatočné skutkové zisťovanie na potvrdenie podmieneného súhlasu vysloveného dotknutým orgánom. Ak sa príslušný orgán domnieval, že odpovede mali priniesť dotknuté orgány, mal ich v zmysle §29 ods.9 zákona o EIA vyzvať na doplňujúce vyjadrenie k vplyvom na životné prostredie, aby skutkové zistenia boli reálne a skutočné.

- 4) Účelom zákona je v zisťovacom konaní procedurálnym postupom podľa §29 zákona o EIA zabezpečiť podľa §2 písm.b až písm.e:
- zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
 - objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
 - určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,⁴⁾
 - získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.²⁾

Legislatívny odkaz „4)“ odkazuje na normu §8 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí rozlišujúcom medzi znečistením a poškodením životného prostredia:

§ 8 Znečisťovanie a poškodzovanie životného prostredia

- (1) Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie.
- (2) Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi.

Ide pri tom o významný legálny pojem ktorého všeobecný význam možno definovať úvahou, že „znečistenie je prípustné ak nedochádza k poškodeniu životného prostredia“, pričom §11 zákona o životnom prostredí túto podmienku „zjemňuje“, že nesmie dochádzať „k zaťažovaniu územia ľudskou činnosťou nad mieru únosného zaťaženia“ pričom §12 zákona o životnom prostredí presne definuje, čo je prípustné a čo neprípustné zaťaženie životného prostredia.

Rozhodnutie zo zisťovacieho konania nediferencuje a nevyhodnocuje vplyvy z hľadiska ich významnosti ani len na základné delenie na znečistenie a poškodenie životného prostredia a už vôbec sa nezaobera ich mierou znečistenia či poškodenia životného prostredia.

Legislatívny odkaz „2)“ odkazuje na príslušné osobitné zákony, podľa ktorých sa bude navrhovaná činnosť povoľovať a teda nepriamo upriamuje pozornosť na skutkové zistenia, ktoré je potrebné z hľadiska podstatných skutkových zistení objasniť už v zisťovacom konaní.

Z hľadiska stavebného zákona ide najmä o §35 ods.6 „nového“ stavebného zákona č.25/2025 , ktorý je náhradou za §47 „starého“ stavebného zákona č.50/1976 Zb. Stavebno-technické požiadavky sa nahrádzajú konkrétnym projekčným riešením, pričom okrem pôvodných stavebno-technických požiadavok pribudli aj inovačné, energetické či environmentálne požiadavky na projekčné riešenia; citujeme príslušné normy §35 ods.6 aktuálneho znenia stavebného zákona:

e)	urbanistický, architektonický, stavebno-technický a prevádzkový súlad navrhovanej stavby s okolím a charakterom miesta stavby,
g)	návrh stavby s ohľadom na záujmy ochrany životného prostredia vrátane opatrení na zmiernenie negatívnych vplyvov zmeny klímy a adaptáciu na nepriaznivé dôsledky zmeny klímy, najmä ochrany prírody, ochrany prírodných biotopov, mokradí, drevín a osobitne chránených častí prírody a krajiny, osobitne miest hniezdenia, rozmnožovania a odpočinku vtákov a netopierov a minimalizáciu tvorby odpadov,

i)	návrh vhodného konštrukčného riešenia nosných a nenosných konštrukcií stavby, technológie výstavby a progresívnych stavebných výrobkov,
j)	návrh stavebných materiálov deliacich a obvodových konštrukcií v záujme dosiahnutia aspoň minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budovy v rozsahu, v akom je to technicky, funkčne a ekonomicky možné,
n)	návrh estetických vnútorných a vonkajších priestorov stavby a za vytvorenie podmienok pre umiestnenie umeleckých diel, zelene a oddychových zón v rámci funkčných podmienok stavby, najmä v stavbách určených na užívanie verejnosťou a vo verejných priestoroch,

Na konkrétne opatrenia v zmysle týchto ustanovení zákona sa v zisťovacom konaní dopytovalo aj ZDS pričom odpovede sa nedočkal ani vo vyhodnotení jeho stanoviska ale ani nikde inde v rozhodnutí zo zisťovacieho konania (či už v podmienkach rozhodnutia ako novo uložených podmienok alebo v odôvodnení rozhodnutia, kde by predpokladané opatrenia ako súčasť predpokladaného projekčného riešenia boli vymenované).

- 5) Základnou zásadou ochrany životného prostredia je aj odbornosť podľa §16 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí:

§ 16

Výchova, osвета a vzdelávanie sa uskutočňujú tak, aby viedli k mysleniu a konaniu, ktoré je v súlade s princípom trvalo udržateľného rozvoja, k vedomiu zodpovednosti za udržanie kvality životného prostredia a jeho jednotlivých zložiek a k úcte k životu vo všetkých jeho formách.

Podľa §12 zákona č.525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie takéto vzdelanie a odbornú prípravu u pracovníkov príslušného orgánu posudzovania EIA ako aj u pracovníkov dotknutých orgánov predpokladá:

§ 12 Splnomocňovacie ustanovenie

Podrobnosti o osobitných kvalifikačných predpokladoch ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Takýmto podzákonným právnym predpisom je vyhláška č.462/2004 Z.z., ktorá predpokladá teoretické ale aj praktické zvládnutie aj zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí.

Táto zásada bola porušená práve plagiátorstvom, ktoré je svojou podstatou v priamom rozpore s odbornosťou; je jedným z jej protikladov.

Má to aj právny význam napr. v precedenčnom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR č.1Svk/41/2023, ktorým sa kladú nároky na rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zjavné, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

- 6) Odbornosť je základným nárokom na rozhodnutie zo zisťovacieho konania nielen podľa veľmi skromnej judikatúry NSS SR ale aj podľa Súdneho dvora Európskej únie:
- C-463/20 - *Namur-Est Environnement ASBL vs. Région Wallonne*
Súdny dvor rozhodol, že postup národného práva, ktorý povoľuje prijatie predbežného rozhodnutia o odchýlení sa od ochranných opatrení pre prísne chránené druhy skôr, než sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie (EIA) v zmysle smernice 2011/92/EÚ a smernice 92/43/EHS (Habitat Directive) nie je zlučiteľný s právom EÚ. Konkrétne SDEÚ určil, že „vývojové povolenie“ (development consent) zahŕňa aj rozhodnutia v rámci zložitého procesu, ktorého účelom je posúdiť environmentálne účinky projektu na biotopy a druhy — a toto posúdenie musí byť vykonané pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by umožnilo uskutočnenie projektu. Ďalej Súd konštatoval, že účasť verejnosti a jej právo byť vypočutá v procese rozhodovania o projekte musia byť zabezpečené už v prvej fáze procesu, teda pred prijatím takéhoto povolenia. Týmto rozhodnutím Súd zdôraznil, že nie je prípustné obchádzať EIA tým, že sa povolenia vydávajú postupne predtým, než sa vykoná posúdenie environmentálnych účinkov projektu, pretože to by znížovalo účinnosť ochrany stanovenú právnymi predpismi EÚ. Súd zdôraznil, že posúdenie vplyvov a účasť verejnosti musia byť zabezpečené ešte pred akýmkoľvek povolením, aby sa zachovala účinná ochrana životného prostredia. Týmto rozhodnutím SDEÚ potvrdil, že „postupné“ vydávanie povolení, ktoré obchádza EIA, porušuje smernicu 2011/92/EÚ a Habitat Directive.
 - C-41/24 - *Waltham Abbey Residents Association vs. An Bord Pleanála*
Súdny dvor rozhodol, že články 4 ods. 4 až 6 Smernice o EIA sa musia vykladať tak, že ak počas predbežného overovania projektov (tzv. screening, na Slovensku zisťovacie konanie) podľa tejto smernice tretia strana poskytne orgánu objektívne informácie naznačujúce potenciálne významné vplyvy na životné prostredie (najmä ak sú predmetom samostatných environmentálnych smerníc), príslušný orgán je povinný požiadať navrhovateľa o dodatočné informácie a tieto zohľadniť pred rozhodnutím o tom, či je posudzovanie vplyvov na životné prostredie (EIA) potrebné alebo nie. Ak napriek takýmto pripomienkam možno na základe objektívnych skutočností vylúčiť pravdepodobné významné vplyvy na životné prostredie, orgán môže rozhodnúť, že EIA nie je potrebné aj bez povinnosti žiadať ďalšie informácie. Príslušný orgán pri zisťovaní potreby EIA nesmie ignorovať objektívne podané informácie o možných významných environmentálnych vplyvoch, ale musí buď žiadať doplnenie informácií, alebo — ak takéto pochybnosti objektívne vylúči — odôvodniť, prečo EIA nie je potrebná.
 - C-461/24
Súdny dvor rozhodol, že smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (EIA) nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava stanovila, že orgány dotknuté projektom môžu byť konzultované súčasne s verejnosťou bez toho, aby verejnosť následne musela mať právo predložiť svoje pripomienky ku stanoviskám týchto orgánov. Podľa Súdneho dvora článok 6 ods. 3 písm. b Smernice o EIA nevyžaduje, aby verejnosť mala vždy aj oprávnenie vyjadriť sa k obsahu odborných posudkov a názorov kompetentných orgánov, ak tieto orgány boli so štandardným postupom konzultované spolu s verejnosťou. Uvedený prístup bol považovaný za kompatibilný s cieľmi efektívneho rozhodovacieho procesu, pretože povinnosť umožniť verejnosti komentovať všetky odborné stanoviská by mohla viesť k nadmernému zaťažaniu administratívnych orgánov a neprimeranému predlžovaniu konania, čo nie je v rozpore s cieľmi a požiadavkami smernice EIA.
- 7) Syntézou slovenskej precedenčnej normotvorby s normotvorbou Súdneho dvora EÚ si možno urobiť záver ako na úlohu dotknutej verejnosti tak aj na úlohu príslušného orgánu posudzovania EIA ale aj na úlohy vyhradených orgánov (dotknuté orgány a dotknutá obec) či na kvalitu a obsah rozhodnutí nasledovne:
- Dotknutá verejnosť nemá nárok na to, aby jej pripomienkam bolo vyhovené, ale má nárok na to, aby jej vyjadrenie bolo iniciáciou odbornej diskusie, ktorá má dať odpoveď na relevantnosť a primeranosť jej požiadavok a tieto majú byť jedným zo záverov rozhodnutia zo zisťovacieho konania; opakované či typizované požiadavky ak smerujú k otázkam životného prostredia nie sú apriori neprípustné ani výslovne ale ani odvodené:
 - „Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj

prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

(precedenčné rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012)

- *„Kasačný súd pritom netvrdí, že bolo povinnosťou správnych orgánov zapracovať návrhy sťažovateľa ním navrhnuté zmierňujúce opatrenie (grafitti na moste, lokálny parčík). V tejto súvislosti je treba poznamenať, že je potrebné rozlišovať, vždy v okolnostiach veci, aj otázku zneužitia práva na účasť v administratívnom konaní a zneužitia práva na prístup k súdu. Podania a niektoré návrhy sťažovateľa v administratívnom konaní však neboli prima facie nesúvisiace s predmetom konania, hoci žalovaný ich vyhodnotil ako neadekvátne, resp. že námietky sťažovateľa sa nezakladajú na skutočnosti.“*
(precedenčné rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR č.2Svk/22/2021)

- Spôsob, akým uplatňovalo svoje procesné oprávnenia ZDS v minulosti ale aj v súčasnosti nie je v rozpore so Smernicou o EIA ale bolo jej naplnením (podstata ratio decidendi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č.C-461/24); čo potvrdzuje, že celá snaha slovenských orgánov verejnej moci po roku 2015, kedy sa vytvorili procesné podmienky pre účasť dotknutej verejnosti bola šikanózna a súčasne vzhľadom na osobitné postavenie ZDS ako subjektu dotknutej verejnosti nielen z hľadiska práva ale aj slovenských spoločensko-politických reálií bola založená na viktimizačnej politike voči ZDS, pričom v období rokov 2015-2020 mala charakter skrytej viktimizačno-diskreditačnej politiky realizovanej hospodárskymi subjektami v médiách a v období rokov 2020 až 2024 podobu otvoreného konfliktu štátu so ZDS vyvolaného stranou SaS a jeho predsedom Richardom Sulíkom ako súčasťou volebného programu strany SaS a jej hospodárskej politiky ale aj politiky v oblasti spravodlivosti vo veciach životného prostredia, ktorá mala údajne pomôcť hospodárskym subjektom ale aj efektívite úradov verejnej moci tým, že sa oslabí právne postavenie zainteresovanej verejnosti vo všeobecnosti ako aj osobitne ZDS. Ukazuje sa, že táto politika bola v rozpore s účelom a cieľom Smernice o EIA aj z hľadiska procedurálneho, ktorým sa mala eliminovať úloha zainteresovanej verejnosti ako iniciátora odbornej diskusie. Aplikačná prax a procedurálny postup príslušného úradu posudzovania EIA nereflektuje túto najnovšiu normotvorbu Súdneho dvora EÚ.
- Odborná diskusia a procesy EIA majú prispievať k napĺňaniu európskeho zákona o environmentálnej taxonómii: Nariadenia Európskeho parlamentu a rady č.2020/852 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií. Iným slovom, proces EIA má objasniť akým spôsobom každá investícia podliehajúca procesu EIA či už formou predbežného posúdenia (zisťovacie konania) alebo plnohodnotného posudzovania vplyvov na životné prostredie prispieva k trvalo udržateľným investíciám. Niektoré opatrenia a požiadavky tohto nariadenia sú v spojení s inými prameňmi práva EÚ obligatórne a priamo záväzné pre hospodárske podniky priamo týmto nariadením regulované, pre ostatné to znamená povinnosť tento rámec vytvárať a identifikovať v procesoch podľa Smernice o EIA. Ide o rámec tvorby európskych environmentálnych politík ale aj hospodárskych politík, či ich prieniku (napr. tzv. Balík obnovy, či nová politika tzv, kompasu konkurencieschopnosti).

- 8) Kvalita a obsah napadnutého rozhodnutia preukazuje, že ide o formalistické rozhodnutie založené na plagiáte bez vlastného skutkového zisťovania príslušného úradu posudzovania EIA pričom nebola zabezpečená ani len základná odborná diskusia tzv. vyhradených subjektov podľa Smernice o EIA a záver rozhodnutia (ako v odbornej rovine, tak aj v rovine uložených podmienok) sú len prevzatím neurčitých a všeobecných formulácií dotknutých orgánov bez toho, aby sa zabezpečila ich nezameniteľná súvzťažnosť k zámeru.

Ide o nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia lebo nie je zrejmé, v čom presne prebehla odborná diskusia medzi úradom, vyhradenými orgánmi a navrhovateľom, čoho sa týkala a aké má závery a nie je zrejmé, akým spôsobom bola ovplyvnená dotknutou verejnosťou.

- 9) Zdá sa, že ide o dôsledok chaotického právneho vývoja zákona o EIA, ako zistila vo svojej odbornej záverečnej práci JUDr. Kristína Šlosárová, ktorá ňou obhájila svoju akademickú hodnosť doktora práv:

Je zrejmé, že cieľom predkladateľov je spraviť zo zisťovacieho konania iba formalistické konanie, bez uplatnenia cieľa, ktorý sa má týmto konaním dosiahnuť podľa európskej legislatívy, ukončiť ho v čo najrýchlejšej dobe a bez účasti verejnosti, ktorá by mohla predĺžiť konanie, či dokonca navrhovanú činnosť eliminovať poukázaním na možné vplyvy činnosti na životné prostredie.

(rigorózna záverečná práca na tému „*Posudzovanie vplyvov na životné prostredie s dôrazom na zisťovacie konanie o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti*“; dostupná online: <https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioFormChildQ1O4L&sid=6D6DC5E985962C81DD82A7AC3881> a citovaná pasáž sa nachádza na str.78)

JUDr. Kristína Šlosárová je obzvlášť kvalifikovaný človek na posúdenie týchto otázok, nakoľko je pracovníčkou Okresného úradu Košice (<https://www.minv.sk/?okresne-urady-klientske-centra&urad=65&odbor=13&sekcia=kontakty#popis>) a vykonáva agendu odvolacieho orgánu vo veciach EIA. Svoju analýzu legislatívneho vývoja založila na extenzívnom štúdiu a analýze rôznych zisťovacích konaní s rôznymi vstupmi dotknutej verejnosti.

Slovensko pri tom je v referenčnom rámci rokov 2019 až doteraz skúmané Európskou komisiu pre nedodržiavanie Smernice o EIA a je rámcované dvomi verejnými oznamami Európskej komisie v úradnom vestníku, ktoré naznačujú aj hlbšie korene nesúlady so Smernicou:

Októbrový súbor prípadov porušenia povinnosti: kľúčové rozhodnutia

Posudzovanie vplyvov na životné prostredie: Komisia vyzýva DÁNSKO, ŠVÉDSKO, GRÉCKO, RAKÚSKO, LUXEMBURSKO, PORTUGALSKO, SLOVINSKO, SLOVENSKO a CHORVÁTSKO, aby zlepšili svoje vnútroštátne pravidlá

Komisia vyzýva Dánsko, Švédsko, Grécko, Rakúsko, Luxembursko, Portugalsko, Slovinsko a Chorvátsko, aby svoje vnútroštátne právne predpisy zosúladiili so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ([smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie](#)). Smernicou sa zabezpečuje posudzovanie vplyvov verejných a súkromných projektov na životné prostredie ešte pred ich schválením. Členské štáty EÚ v apríli 2014 prijali nový právny predpis EÚ ([smernica 2014/52/EÚ](#)), ktorým sa znižuje administratívna záťaž, pozdvihla sa úroveň ochrany životného prostredia a dosiahlo sa, aby obchodné rozhodnutia o verejných a súkromných investíciách boli spoľahlivejšie, predvídateľnejšie a udržateľnejšie. Pokiaľ ide o **Dánsko**, nedostatky zahŕňajú nejasné vnútroštátne pravidlá prijímania projektov na základe legislatívnych aktov, nesprávne prijatie ustanovení o konzultácii s verejnosťou a príslušnými orgánmi a nesprávne vnútroštátne ustanovenia o požadovanom obsahu rozhodnutí o povolení. Pokiaľ ide o **Švédsko**, nedostatky zahŕňajú nesprávne vnútroštátne požiadavky na preverovanie a povoľovanie viacerých kategórií projektov uvedených v smernici, nesprávne prijatie ustanovení o konzultácii s verejnosťou a príslušnými orgánmi a nesprávne vnútroštátne ustanovenia o požadovanom obsahu rozhodnutí o povolení. **Grécko** takisto netransponovalo viaceré ustanovenia smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, resp. niektoré z nich netransponovalo správne. Podľa gréckych právnych predpisov sa smernica o posudzovaní vplyvov na životné prostredie automaticky nevzťahuje na všetky projekty slúžiace na účely národnej obrany. Podľa uvedenej smernice je však takéto vylúčenie možné až po preskúmaní každého jednotlivého projektu a len ak sa členský štát domnieva, že uplatnenie postupu posudzovania vplyvov na životné prostredie by malo nepriaznivý vplyv na účely obrany alebo civilnej ochrany. Takisto nevypracovalo právne ustanovenie, ktoré by orgánom Helénskej republiky ukladalo povinnosť informovať verejnosť o rozhodnutí prijatom iným členským štátom, keď je Helénska republika dotknutým členským štátom, pokiaľ ide o projekt na území iného členského štátu. Pokiaľ ide o **Rakúsko**, v tomto prípade sa rieši niekoľko problematických aspektov rakúskeho zákona, ktorým sa transponuje zmenená smernica o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Nadväzuje sa na príslušnú judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa prahových hodnôt pre posudzovanie konkrétnych projektov. Týka sa to najmä nevhodných prahových hodnôt, ktorými sa z rozsahu pôsobnosti smernice vylučujú projekty týkajúce sa ťažby ropy a zemného plynu ([C-531/13](#)), odlesňovania ([C-329/17](#)) a územného plánovania. V tejto veci sa rieši aj nový rakúsky zákon týkajúci sa projektov v oblasti infraštruktúry v „osobitnom verejnom záujme“ (Standortentwicklungsgesetz), ktorý bol prijatý v roku 2019. V prípade **Luxemburska** existujú obavy týkajúce sa postupov účasti verejnosti. Vec sa týka objasnenia možnosti konzultácie s verejnosťou podľa zákona o vidieckom konaní z roku 1964, pretože sa v ňom nepredpokladá elektronická konzultácia s verejnosťou, ani konzultácia príspevkov verejnosti, a ani to, že správa o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je súčasťou širšej dokumentácie. Pokiaľ ide o **Portugalsko**, Komisia identifikovala niekoľko nedostatkov v právnych predpisoch prijatých na transponovanie zmenenej smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Medzi kľúčové otázky patrí rozsah pôsobnosti smernice, pravidlá verejnej konzultácie, pravidlá postupov cezhraničného posudzovania vplyvov na životné prostredie a vymedzenie niektorých projektov uvedených v prílohách. V **Slovinsku** sa hlavné nedostatky týkajú časových rámcov cezhraničných postupov, absencie požiadavky, aby príslušné orgány zohľadňovali výsledky predbežných overovaní alebo posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a nesprávneho transponovania požiadaviek na priradenie monitorovacích parametrov navahe, umiestneniu a veľkosti projektu a

ROZHODNUTIA O NESPLNENÍ POVINNOSTI | 18. 6. 2025 | Brusel | Odhadovaný čas
čítania: 51 min

Júnový súbor prípadov porušenia povinnosti: kľúčové rozhodnutia

1. Životné prostredie

Komisia vyzýva SLOVENSKO, aby uviedlo svoje vnútroštátne právne predpisy do súladu so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie

Európska komisia rozhodla o zaslaní dodatočnej formálnej výzvy Slovensku [INFR(2019)2223], pretože neuviedlo svoje vnútroštátne právne predpisy do súladu so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica 2011/92/EÚ zmenená smernicou 2014/52/EÚ). Podľa smernice sa musia veľké stavebné projekty alebo projekty rozvoja v EÚ posúdiť z hľadiska ich vplyvu na životné prostredie, a to pred začatím projektu. Slovensko správne netransponovalo všetky požiadavky smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie do svojho vnútroštátneho práva. Nedostatky v transpozícii sa týkajú najmä včasnosti rozhodnutí, možných konfliktov záujmov, ako aj nedostatku účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. V októbri 2019 Komisia zaslala Slovensku formálnu výzvu a Slovensko súhlasilo s tým, že odstráni zistené nedostatky. Následne 1. januára 2025 nadobudla účinnosť novela slovenského zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a 15. marca 2025 nadobudol účinnosť nový slovenský stavebný zákon. Napriek tomuto úsiliu o odstránenie nedostatkov však súčasný legislatívny rámec na Slovensku stále nie je v úplnom súlade so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, najmä pokiaľ ide o prístup k spravodlivosti. Komisia preto zasiela Slovensku dodatočnú formálnu výzvu. Slovensko má teraz dva mesiace na to, aby odpovedalo a odstránilo nedostatky, na ktoré Komisia poukázala. Ak Komisia nedostane uspokojivú odpoveď, môže rozhodnúť o vydaní odôvodneného stanoviska.

(https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/inf_25_1241)

Zdá sa, že zásadným spôsobom sa na tom podpísala práve politika ministerstva hospodárstva vedená Richardom Sulíkom, ministerstva životného prostredia vedená Jánom Budajom a ministerstva spravodlivosti resp. správnych súdov vedené Máriou Kolíkovou – a ich snaha o elimináciu vplyvu zainteresovanej verejnosti politikou viktimizácie ZDS.

Súčasná právna úprava vytvára predpoklady na eurokonformné uplatňovanie práva EÚ a napráva aj chyby bývalých vlád. Súčasná hospodárska politika ako ministerstva hospodárstva ale aj ministerstva životného prostredia je indiferentná a ponecháva na jednotlivých aktéroch ako svojou činnosťou naplnia nielen literu ale aj obsah a účel zákona o EIA a Smernice o EIA. Nedá sa nevšimnúť extrémna zdržanlivosť politických predstaviteľov aj na tie témy, ktoré sú predmetom mediálneho záujmu. Ide o aktívne popretie sulíkovín ako v legislatíve, tak aj v aplikácii zákonodarnej ale aj výkonnej moci.

ZDS má záujem svojou odbornou a vysokokvalifikovanou činnosťou prispieť nielen k tvorbe zákonov ale aj zabezpečeniu eurokonformnej aplikačnej praxe.

ZDS má záujem na konštruktívnej verejnej participácii ako s orgánmi verejnej moci ale aj s navrhovateľmi pričom však bude súčasne efektívnym prvkom brzd a protiváh z hľadiska právneho štátu a spravodlivosti vo veciach

životného prostredia a z tohto pohľadu bude vždy chrániť verejný záujem ochrany životného prostredia tak ako ho predpokladá slovenské ale aj európske právo.

ZDS má záujem na tom, aby „nový“ zákon o EIA, ktorého textové znenie je v súlade so Smernicou o EIA a vytvára priestor pre jej uplatňovanie aj v slovenských podmienkach bol skutočne v súlade so Smernicou o EIA uplatňovaný ale aj v súlade s Nariadením o vytvorení rámca pre udržateľné investície a tým prispieval nielen k rozvoju environmentálneho práva na Slovensku, ale prispieval aj k tvorbe environmentálnych politík ako na úrovni jednotlivých investorov tak aj na úrovni národných strategických plánov.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustálemu zlepšovaniu a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete (<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

- **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>
- **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

From: eia@samospravydomov.org <eia@samospravydomov.org>

Sent: Wednesday, November 19, 2025 7:06 AM

To: oszp.ZM@minv.sk

Cc: zds-mailing-list@googlegroups.com

Subject: OU-ZM-OSZP-2025/000803-023 (EIA: Logistické centrum Zlaté Moravce)

Odvolaie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-ZM-OSZP-2025/000803-023

Podľa §30 ods.1 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.*“; Združenie domových samospráv (ZDS) je dotknutou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §29 ods.20 zákona o EIA „*Dotknutá verejnosť uvedená v §3 písm.t) sa môže žalobou domáhať zrušenia*

záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.“; Zrušenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárové rozhodnutie a ako také je arbitrárne, svojvoľné, nepreskúmateľné a nezrozumiteľné:

- 1) Na úvod pokladáme za dôležité uviesť neprávny komentár k tomuto odvolaniu, lebo rozhodnutie zo zisťovacieho konania nie je celkom správne aj keď okresný úrad v zásade postupoval správne a aj rozhodnutie v zásade správne koncipoval. Toto rozhodnutie zo zisťovacieho konania by mohlo z koncepčného hľadiska slúžiť za vzor akú formu a štruktúru by mohlo a malo mať rozhodnutie zo zisťovacieho konania.

Na rozhodnutí je badateľná snaha úradníkov napísať formálne, štrukturálne ale aj obsahom kvalitné rozhodnutie, ktoré svojim obsahom bude plniť aj informačnú úlohu z hľadiska informovania o životnom prostredí a je tak naplnením aj základného práva na informácie o životnom prostredí (čl.45 Ústavy SR, čl.4 Aarhuského dohovoru) ale aj regulačnú úlohu pri starostlivosti o životné prostredie (čl.44 Ústavy SR a čl.6 Aarhuského dohovoru).

Napriek uvedenému má však niekoľko nedostatkov, ktoré ho činia vecne nesprávnym a nezákonným – dôvody však nevidíme v zlyhaní úradu a úradníkov ale v dlhodobom podceňovaní a opomínaní tejto agendy, dlhodobý legislatívny chaos a aj vplyv niektorých politických a ekonomických záujmových skupín o rozvrat tejto agendy. Samostatnou časťou sú snahy o elimináciu zainteresovanej verejnosti a osobitne ZDS z procesov EIA ako aj snaha o formalizáciu a automatizáciu zisťovacích konaní. To nemohlo nemať svoju stopu – najmä v absencii akejkoľvek metodológie a koncepcie.

Za takejto situácie je „malý zázrak“, že sa v tejto republike nájde ešte niekto, kto má záujem robiť veci dobre – a v tomto prípade veríme, že úradníci chceli robiť dobre no stali sa obeťou spoločenského a legislatívneho vývoja a absencie metodologickej pomoci zo strany štátu. Preto do budúcnosti odporúčame zváženie využitia možnosti §29 ods.8 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA o požiadať o odborné stanovisko ZDS, aby vyjadrilo kvalifikovaný názor ako nesporný odborník na danú oblasť.

V zásade oceňujeme, že úrad zabezpečil všetky relevantné skutkové zistenia, prehľadne a zrozumiteľne ich uviedol v rozhodnutí. Úrad teda nepochybil v zmysle zásady úplného a presného skutkového zisťovania vo veci podľa §3 ods.5 správneho poriadku.

Osobitne oceňujeme najmä tú skutočnosť, že úrad zabezpečil vykonanie písomnej konzultácie a v rozhodnutí uviedol aj jej závery (primerané použitie §63 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA) a teda je zrejmé, že verejná participácia verejnosti v zisťovacom konaní bola plnohodnotne zabezpečená aj za podmienok novej legislatívy. Už toto je za daných spoločenských okolností malý úspech.

V zásade, to čo vyčítame úradu a úradníkom v danej veci je absencia vlastných úvah v napadnutom rozhodnutí – či už v časti vyhodnotenia pripomienok verejnosti, tak aj vlastný kauzálny nexus o tom ako použilo konkrétne kritériá zisťovacieho konania. Absentuje tak vlastné právne jadro rozhodnutia a to absencia zrozumiteľnej a preskúmateľnej úvahy o tom, prečo sa nevyžaduje posudzovanie vplyvov na životné prostredie a prečo boli uložené práve tie podmienky, ktoré boli a aké negatívne vplyvy sa tým riešia.

Pozor, to že je rozhodnutie založené do veľkej miery na odborných názoroch navrhovateľa je správne, ako aj to, že je zrejmé, že odborná diskusia sa viedla v rovine konfrontácie odborných názorov verejnosti a navrhovateľa – absentuje tu však mediačná úloha úradu pri tejto odbornej diskusii ako aj úvahy, ktoré by vysvetlili, prečo sa úrad v danom prípade v kolízii rôznych odborných názorov priklonil na jednu alebo druhú stranu.

Predmetné rozhodnutie č. OU-ZM-OSZP-2025/000803-023 je stále tzv. formulárovým rozhodnutím. Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide

o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určitými údajmi (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Ide teda o rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôbenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru.

V ďalšom texte podrobne zdôvodníme právny význam skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárovým rozhodnutím. V kontexte návrhov de lege ferenda do budúcnosti však by stačilo urobiť len „mierne zmeny“ a to v časti kde sa cituje písomná konzultácia medzi navrhovateľom a verejnosťou sa ku každému bodu doplní aj mediálny komentár úradu, ktorý naznačí spôsob jeho uvažovania o tej-ktorej odbornej otázke a najmä záverečné vyhodnotenie, kde úrad zosumarizuje ktoré konkrétne kritériá zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA zohľadňoval pri rozhodovaní a súčasne uvedie logický základ jeho uvažovania o tejto otázke.

Napadnuté rozhodnutie je totiž stále nepreskúmateľné a nezrozumiteľné práve v tom smere, ako podstatné otázky vecne vybavil a teda nie je zrozumiteľné ani preskúmateľné naplnenie zásady vecnej správnosti rozhodnutia a podľa možnosti jeho zmierneného vybavenia za procesne hospodárneho postupu úradu podľa §3 ods.4 správneho poriadku. Práve túto stránku a nedostatočnosť vyčítame okresnému úradu v Zlatých Moravciach.

- 2) Podľa §29 ods.8 zákona č.24/2006 Z.z. *„Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“*

Uplatnenie tejto normy zákona o EIA je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia spočívajúceho v uvedení, ktoré konkrétne kritériá boli použité, ako boli použité a vyhodnotené a aký vplyv malo toto vyhodnotenie na výrok rozhodnutia či už v časti o ďalšom neposudzovaní alebo v časti uloženia podmienok rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je založené na plagiate – extenzívnom prekopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu zámeru a jeho vydávaní za vlastné vyhodnotenie úradom. Posudzovania.

Hoci citovanie a použitie zámeru je legitímne a správne, nemôže však súčasne slúžiť ako skutkové zistenia navrhovateľa identifikované v zámere, skutkové zistenia úradu posudzovania EIA zistené v zisťovacom konaní a zároveň vyhodnotenie kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA; môže ísť len o jednu z uvedených alternatív. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sa jedná o plagiat (doslovnú a neoznačenú kópiu) rozsiahlych častí zámeru.

Odôvodnenie neobsahuje uvedenie hlavných dôvodov na ktorých bolo založené; vyhodnotenie je všeobecné a nekonkrétne: *„Okresný úrad Dunajská Streda v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o zámere navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.“*

Takto koncipované vyhodnotenie je nepreskúmateľné:

- *O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán,*

ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné si utvoriť zrozumiteľný názor na to, na základe ktorých kritérií úrad rozhodol tak ako rozhodol a prečo tak rozhodol. V odôvodnení absentuje celý kauzálny nexus racionálne prepájajúci skutkové zisťovanie s výrokom rozhodnutia práve z hľadiska aplikácie normy §29 ods.7 zákona o EIA v časti použitých kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA ako aj v prípade niektorých stanovísk dotknutých orgánov.

Pre úplnosť uvádzame, že skutočnosť, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie nie je dostatočné pre záver, že posudzovanie nie je potrebné:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav vecí, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie vecí vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Z rozhodnutia je nezrozumiteľné ako úrad posudzovania EIA uplatnil pri svojom rozhodovaní normu §29 ods.7 zákona o EIA – teda aké kritériá pri rozhodovaní uplatnil a ako, ako boli pri rozhodovaní použité doručené stanoviská a aký kauzálny vplyv malo použitie kritérií zisťovacieho konania a doručených stanovísk na výrovkovú časť rozhodnutia.

Podmienky rozhodnutia boli určené tak, že príslušný úrad ich automaticky mechanicky „preklopil“ do podmienok rozhodnutia. Účelom zisťovacieho konania nie je svojvoľne konať a automaticky preklápať do podmienok a odsúvať tak ich riešenie na povoľovacie konania; tým príslušný úrad zaťažuje predmetné rozhodnutie nedostatkami a súčasne vyvoláva zahlcovanie povoľovacích orgánov, ktoré by mali mať zo zisťovacieho konania identifikované všetky vplyvy a už len skúmať naplnenie podmienok.

Práve naopak, preklápanie vyjadrení dotknutých orgánov do podmienok rozhodnutia indikuje nedostatočné skutkové zisťovanie a reálnu pochybnosť, či vlastne nevzniká potreba ďalšieho posudzovania – najmä ak príslušný orgán „preklopil“ v zásade všetky vyjadrenia dotknutých orgánov a aj verejnosti – čo znamená, že asi je dosť dôvodov sa vplyvmi na životné prostredie ďalej zaoberať a to zrejme aj vo fáze EIA – uvedené naznačuje objektívnu potrebu ďalšieho posudzovania.

- 3) Podľa prvejvety §29 ods.17 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto

zákonu, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.3 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Uvedenú normu úrad nerešpektoval nakoľko neuviedol hlavné dôvody pre ktoré rozhodol o ďalšom neposudzovaní a ani neuviedol odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktoré boli rozhodujúce pri takomto rozhodnutí. . To má za následok, že napadnuté rozhodnutie nie je zrozumiteľné a preskúmateľné na základe akých konkrétnych kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA úrad rozhodol a prečo (kauzálny nexus).

Napadnuté rozhodnutie síce obsahuje časť s textom:

Záver zo zisťovacieho konania:
OÚ Zlaté Moravce, OSŽP posúdil zámer navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri posudzovaní navrhovanej činnosti z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona použil OÚ Zlaté Moravce, OSŽP kritériá pre zisťovacie konanie, podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie. Po preverení skutkového stavu možno konštatovať, že v zámere navrhovanej činnosti boli uvedené predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. Informácie použité v zámere navrhovanej činnosti vrátane príloh sú dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona o posudzovaní vplyvov.

OÚ Zlaté Moravce, OSŽP dôkladne preštudoval všetky doručené stanoviská k zámeru navrhovanej činnosti a zaoberal sa vyhodnotením a zapracovaním všetkých pripomienok do tohto rozhodnutia. OÚ Zlaté Moravce, OSŽP na základe celkového zhodnotenia navrhovanej činnosti (povaha a rozsah, umiestnenie, vplyvy) zastáva názor, že vplyvy na životné prostredie a zdravie obyvateľstva možno z hľadiska druhu predpokladaného rozsahu a intenzity hodnotiť ako nie natoľko významné aby boli dôvodom pre ďalšie posudzovanie navrhovanej činnosti, pričom je ich možné eliminovať za predpokladu dodržania podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Navrhovaná činnosť nebude predstavovať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie. Navrhovaná činnosť nezasahuje do chránených území národnej siete ani európskej sústavy chránených území. Navrhovaná činnosť sa plánuje v území s prvým stupňom územnej ochrany a druhej ochrany chránených rastlín, chránených živočíchov, chránených nerastov a chránených skamenelín.

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023) . To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej *„Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“*

Spôsob rozhodovania okresných úradov naprieč Slovenskom indikuje absolútnu absenciu akéhokoľvek metodického riadenia tejto agentúry zo strany MŽP SR, čo sa prejavuje absolútnou arbitrárnosťou a svojvoľnosťou rozhodovania úradov po Slovensku.

Rovnaké právne vyhodnotenie je úplne identické pre akýkoľvek zámer navrhovanej činnosti bez ohľadu

na lokalitu projektu, bez ohľadu na konajúci príslušný úrad, bez ohľadu na charakter projektu ako aj bez ohľadu na časovú verziu zákona o EIA, ktorý bol v rozhodnom čase účinný → čo preukazuje, že napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne a svojvoľné; založené na arbitrárnom rozhodnutí úradu, ktorý sám seba devalvoval do pozície byrokratického štatistu.

Tým, že úrad sa nezaoberal kritériami zisťovacieho konania a neuviedol odkaz na ktoré z týchto kritérií pri rozhodovaní prihliadal sa nezaoberal svedomito a zodpovedne rozhodnou vecou pre zisťovacie konanie, čím spôsobuje aj následné procesné komplikácie a obštrukcie v dôsledku potreby takéto rozhodnutie preskúmať v odvolacom alebo súdnom konaní.

- 4) Podľa prvej vety §29 ods.17 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti výroku rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.1 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Väčšina v rozhodnutí uvedených podmienok nie sú ani vlastnosťami projektu ale ani zmierňujúce opatrenia; ide o arbitrárne povinnosti, ktoré sú v skutočnosti len parafrázou zákonných povinností, ktoré musí navrhovateľ tak či tak splniť zo zákona. Sú však uvedené podmienky (č. 7, 8, 9, 11 a 15), ktoré predstavujú náznak určenia konkrétnych zmierňujúcich opatrení.

Nenaplnila sa tak dôsledne úloha zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona o EIA „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“, nakoľko uložené podmienky (okrem podmienok č.7,8,9,11 a 15) smerujú k splneniu administratívnych a zákonných povinností a nie k zmierňujúcim opatreniam.

Do budúca je potrebné aj z hľadiska zákonov a noriem uvedených v ostatných podmienkach určiť konkrétne opatrenia, ktorými sa naplnia právne a technické normy, ktoré sa v podmienkach uvádzajú ale nemajú konkrétne materiálne naplnenie.

- 5) Podľa §29 ods.8 zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6;“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Nie je zrozumiteľné a preskúmateľné, ktoré konkrétne kritériá úrad pri rozhodovaní použil a prečo.

Aj v tomto ide o nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia:

- *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

- *Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009)
- *Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.*
- *Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*
- *Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojím odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.*
(Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021); poznámka: v danom prípade obsah odôvodnenia nevyplýva z §47 ods.3 správneho poriadku ale z §29 ods.12 až ods.15 zákona o EIA.

Rozhodnutie je konštruované tak, aby si čitateľ rozhodnutia domýšľal tie právne rozhodné skutočnosti ako aj vecné a právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu; resp. aby sa spätne dalo akože argumentovať, že „veď táto časť rozhodnutia niečo osvedčuje“ a „hentá časť rozhodnutia niečo osvedčuje“. Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA. Ako sme už uviedli na iných miestach – vidíme to ako dôsledok právneho rozvratu vzťahov a neradostný právny a spoločenský vývoj v danej oblasti, ktorý mal za cieľ eliminovať verejnosť a ZDS z procesov EIA a teda presadzovanie „sulíkovín“ – teda presadzovania tých politických a ekonomických záujmových skupín, ktoré sú charakteristické euroskeptickým prístupom a snahou o revíziu a zrušenie európskych právnych predpisov a preto chceli ich aplikovateľnosť v praxi maximálne narušiť.

- 6) Podľa §29 ods.8 zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Podľa súdneho výkladu normy citovanej normy rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu SR č. 1Svk/41/2023 konvalidujúceho rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365 platí:

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci
- To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

Úrad vo vzťahu k vplyvu stanovísk na rozhodnutie uvádza:

K zámeru navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo osem stanovísk od dotknutých orgánov, tri stanoviská boli doručené k doplňujúcim informáciám k zámeru navrhovanej činnosti a jedno nevyžiadané stanovisko bolo doručené od dotknutej verejnosti. Stanoviská dotknutých orgánov boli súhlasné bez pripomienok alebo obsahovali pripomienky súvisiace s dodržaním všeobecne platných právnych predpisov alebo obsahovali pripomienky, ktoré boli zapracované do opatrení na zabránenie a zmiernenie znečisťovania životného prostredia vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Stanoviská, ktoré si vyžiadali predloženie doplňujúcich informácií, predložil navrhovateľ v predĺženej lehote. Príslušný orgán na základe vyhodnotenia doručených stanovísk, navrhovateľom doručených doplňujúcich informácií má za to, že navrhovaná činnosť je v dotknutom území akceptovateľná a environmentálne prijateľná za dodržania podmienok na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie určených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Úrad nesprávne interpretoval stanoviská ako súhlasné; nikde z ich obsahu nevyplýva, že by nepožadovali ďalšie posudzovanie, ale uvádzali oblasti, ktorým sa mal úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie vecne a odborne venovať, vykonať ďalšie skutkové zisťovanie (postupom podľa §29 ods.6 a ods.8) tak, aby odborná diskusia úradu, dotknutých orgánov, dotknutej obce a navrhovateľa objasnila okruhy tém, ktoré z doručených stanovísk vyplývajú ako skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci.

Namiesto toho príslušný úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie automaticky a mechanicky prebral niektoré stanoviská dotknutých úradov ako podmienky rozhodnutia; tým konal v rozpore so skutkovým obsahom normy podľa §29 ods.7 zákona o EIA tak ako ho systematicky vykladá súdna moc. Aj v tomto smere je vidno dlhodobá zanedbanosť tejto agendy.

Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia, kedy sa len predstieralo, že doručené rozhodnutia majú vplyv na rozhodnutie hoci v skutočnosti ide o tzv. formulárové rozhodnutie.

- 7) Podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru „Každá Strana požiadala príslušné orgány verejnej moci, aby na účely preskúmania poskytli zainteresovanej verejnosti na základe žiadosti, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, bezplatne a ihneď, ako je to možné, prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa rozhodovacieho procesu uvedeného v tomto článku, ktoré sú dostupné počas účasti verejnosti, a to bez ovplyvnenia práva Strany na odmietnutie zverejnenia určitej informácie podľa článku 4 ods. 3 a 4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4, budú príslušné informácie obsahovať aspoň
- a) popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných rezíduí a emisií;
 - b) popis významných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie;
 - c) popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií;
 - d) netechnické zhrnutie vyššie uvedeného;
 - e) náčrt hlavných možností riešenia vypracovaných žiadateľom a
 - f) hlavné správy a odporúčania, ktoré boli v súlade s vnútroštátnym právom postúpené orgánu verejnej moci v čase, keď má byť zainteresovaná verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2.“

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Zámer ale ani rozhodnutie zo zisťovacieho konania neobsahujú kvantitatívnu analýzu rezíduí a emisií podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru a tak sa ani nezisťovala prípustnosť projektu podľa §12 zákona o životnom prostredí. Zámer aj rozhodnutie uvádza ostatné požadované informácie ale absencia kvantitatívnej analýzy vplyvov rezíduí a emisií predstavuje zásadný nedostatok skutkového zisťovania.

Nesprávne vyhodnotenie pripomienok ZDS

- 8) Podľa §29 ods.7 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Na ústnom pojednávaní sa prerokuje zámer alebo oznámenie o zmene navrhovanej činnosti a doručené písomné stanoviská podľa odsekov 5 a 6. Rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať, ktoré doručili písomné stanovisko podľa odseku 5, môžu svoje pripomienky a požiadavky uplatniť najneskôr na ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliada. Predmetom prerokovania na ústnom pojednávaní sú len odôvodnené pripomienky a požiadavky vyplývajúce z doručených stanovísk. Na neodôvodnené pripomienky a požiadavky sa neprihliada.“

Citovaná norma nebola dodržaná nakoľko úrad v rozhodnutí neuvádza svoje vlastné názory, ale len názory navrhovateľa. Preto nesprávnosť ich vyhodnotenia je najmä pochybením navrhovateľa (úrad pochybil „len“ v tom, že odbornú diskusiu nemoderoval a nemedioval).

- 9) Rozhodnutie ku kapitole 1 (verejná participácia verejnosti v nasledujúcich povoľovacích konaniach) uviedol:

Vyjadrenie navrhovateľa
Informácie berie na vedomie.
V procese zisťovacieho konania, podľa zákona č. 24/2006 Z. z., môže zainteresovaná verejnosť uplatniť svoje práva a záujmy predložením písomných pripomienok k zámeru (ZDS predložilo 20.05.2025 písomné pripomienky k zámeru o navrhovanej činnosti). V nasledujúcich povoľovacích procesoch je procesné postavenie verejnosti upravené osobitnými právnymi predpismi podľa typu povoľovacieho konania (napr. stavebné, vodoprávne konanie), pričom v niektorých prípadoch môže verejnosť získať postavenie účastníka konania alebo má možnosť podávať pripomienky a zúčastňovať sa verejných prerokovaní v rozsahu stanovenom príslušným právnym predpisom.

Uvedené platí pre všetky nasledujúce povoľovacie konania, nielen pre niektoré. Podľa slovenského právneho poriadku má zainteresovaná verejnosť v administratívnych konaniach buď právo účasti [§ 24 a iné zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) alebo postavenie zúčastnenej osoby podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2008 Z. z. o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2008 Z. z.“)] prípadne priamo účastníka konania (§ 9 ods. 2 zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia). V zmysle konštantnej judikatúry však zainteresovanej verejnosti patrí právo byť účastníkom konania aj v tých určených konaniach týkajúcich sa životného prostredia, v ktorých takáto výslovná normatívna úprava absentuje (napr. rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C-240/09 a C-243/15, rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžp/21/2012 a 5Sžp/41/2009). ZDS je tak účastníkom konania resp. zúčastnenou osobou s rozsahom procesných práv v rovnakom rozsahu ako účastník konania, lebo v dôsledku čl.9 ods.2 a ods.3 Aarhuského dohovoru nie je možné vnútroštátne právo vykladať reštriktívnym spôsobom.

10) Rozhodnutie ku kapitole 2 (účel zisťovacieho konania podľa euro-konformného a ústvnokonformného výkladu práva) uvádza:

Výjadrenie navrhovateľa
 Navrhovaná činnosť bola vyhodnotená podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o EIA a v súlade s § 2 zákona identifikuje priame aj nepriame vplyvy na všetky zložky životného prostredia. Návrh obsahuje technické, územnoplánovacie a kompenzačné opatrenia na elimináciu alebo zmiernenie vplyvov. V tomto prípade bol predložený dokument v rozsahu zámeru podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Zámer s náležitostami podľa prílohy č. 9 zákona č. 24/2006 bol vypracovaný v súlade s požiadavkami zákona, pričom jeho obsah a rozsah zodpovedá zákonom stanoveným náležitostiam pre tento typ dokumentácie. V rámci zámeru boli identifikované možné vplyvy na životné prostredie a navrhnuté primerané opatrenia na ich elimináciu alebo zmiernenie, v súlade s požiadavkami zákona.
 V predloženom zámere boli všetky relevantné informácie a opatrenia uvedené, pričom boli rešpektované aj povinnosti podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, ktorý ukladá povinnosť predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia priamo pri zdroji a minimalizovať nepriaznivé dôsledky činnosti na životné prostredie. Zámer bol spracovaný tak, aby poskytovalo dostatočné podklady pre rozhodnutie príslušného orgánu v rámci zisťovacieho konania a umožnilo objektívne posúdenie vplyvov navrhovanej činnosti.

Z hľadiska eurokonformného výkladu práva, napadnutý zámer neobsahuje kvantitatívno-kvalitatívnu analýzu podľa čl.6 ods.6 písm.a a c Aarhuského dohovoru ako právneho predpisu vyššej právnej sily:

- popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných rezíduí a emisií
- popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií

Navrhovateľ tak síce formalisticky naplnil požiadavky prílohy č.8a resp.9 zákona č.24/2006 Z.z. ale nenaplnil obsahové požiadavky na zámer podľa právnych predpisov vyššej právnej sily.

Z hľadiska ústavnokonformného výkladu práva navrhovateľ pochybil v tom, že nepoužíva jednotnú terminológiu vo veciach životného prostredia a ani jednotnú taxonómiu vo veciach životného prostredia tak ako ju záväzným spôsobom definuje zákon č.17/1992 Zb. o životnom prostredí. Zákon o životnom prostredí je podústavnou normou, ktorou sa do právneho poriadku uvádza jednotná terminológia a taxonómia životného prostredia za účelom jednotného výkladu a aplikácie teleologického výkladu právnych predpisov. Vzťah zákona o životnom prostredí k Ústave SR je analogický vzťahu vyhlášky k zákonu – vyhláška ako podzákonný právny predpis nie je ani lex generalis ani lex specialis vo vzťahu k iným právnym predpisom – je to formálny prameň práva, ktorým sa interpretujú zákonné normy právnych predpisov, ktoré sa vyhláškou majú realizovať. Podobne je to aj so zákonom o životnom prostredí – ide o podústavnú normu, ktorou sa záväzným spôsobom zabezpečuje terminologická a teleologická jednota právneho poriadku Slovenskej republiky vo veciach životného prostredia.

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) *Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie*

živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Najväčším obsahovým nedostatkom zámeru teda je absencia kvalitatívno-quantitatívnej analýzy vplyvov emisií a reziduí a absencia konkrétnych opatrení na ich elimináciu či zmiernenie.

Na inom mieste sa uvádza:

Vyjadrenie navrhovateľa

V zmysle § 12 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí a § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie boli v zámere navrhovanej činnosti vyhodnotené možné vplyvy v dotknutom území. Porovnanie predpokladaných hodnôt zaťaženia životného prostredia bolo vykonané na základe dostupných technických údajov a v súlade s platnými regulačnými normatívmi.

Vzhľadom na technologický charakter prevádzky zariadenia vplyv na ovzdušie dotknutého územia počas prevádzky hodnotenej činnosti v porovnaní s nulovým variantom bude mierne zvýšený o emisie zo súvisiacej dopravy a vykurovania objektu pričom nedôjde k presiahnutiu koncentrácie imisných limitných hodnôt a prevádzka bude spĺňať požiadavky a podmienky, ktoré sú ustanovené platnými právnymi predpismi na ochranu ovzdušia. Vzhľadom na zásobovanie vodou z existujúceho verejného vodovodu nedôjde ovplyvneniu režimu prúdenia podzemných vôd. Splaškové vody budú odvádzané do areálovej kanalizácie napojenej na existujúcu verejnú kanalizáciu v množstvách v súlade so spotrebou vody pre sociálne účely a v súlade s platnou legislatívou v danej oblasti. Odpadové kontaminované vody z povrchového odtoku z povrchových parkovísk a spevnených plôch budú prečisťované cez odľučovače ropných látok.

Na základe vypracovanej hlukovej štúdie (príloha týchto doplnujúcich informácií) boli vykonané predikcie akustických pomerov v záujmovom území od emisie hluku z mobilných a stacionárnych zdrojov hluku, ktoré súvisia iba s prevádzkou projektu „LC Zlaté Moravce“, pre denný, večerný a nočný čas konštatujeme, že podľa limitov prípustných hodnôt hluku z iných zdrojov pre kategóriu územia II. a III. v záujmových chránených priestoroch pred oknami obytných miestností bytových a rodinných domov: pre denný, večerný a nočný čas PH nie je prekročená v bodoch V01, V02, V03, V04, V05 a V06 1),2),

1) Pre hluk z iných zdrojov, ktoré súvisia iba s činnosťou navrhovaného projektu „LC Zlaté Moravce“ porovnávame posudzované hodnoty s PH platnými – pre hluk z iných zdrojov pre časový interval deň a večer a noc – viď. Tab. 3.5.
2) Konštatovanie platí za podmienky dodržania intenzity dopravy uvedenej v Tab. 3.3 štúdie, a za podmienky dodržania hodnoty akustických veličín iných zdrojov hluku uvedených v Tab. 3.4 štúdie.

Riziko záplav v areáli navrhovanej činnosti je posúdené na základe údajov z Povodňových máp Slovenského vodohospodárskeho podniku (SVP). Tieto mapy poskytujú detailné informácie o povodňových územiach a záplavových zónach pre rôzne pravdepodobnosti výskytu povodní (napr. Q100, Q500). Na základe týchto údajov bolo zistené, že areál sa nenachádza v zóne so zvýšeným povodňovým rizikom, a preto nie je potrebné navrhovať špecifické protipovodňové opatrenia pre tento projekt.

Nie všetky emisno-reziduálne vplyvy sú v zámere a jeho prílohách riešené ako kvalitatívno-kvalitatívna analýza s návrhom možných riešení (v podstate jediným vplyvom takto riešeným je vplyv na verejné zdravie v dôsledku zaťaženia hlukom, kde bola spracovaná akustická štúdia), ostatné vplyvy sú riešené len na základe všeobecného opisu – a to je nedostatočné a nedôsledné spracovanie obsahovej stránky zámeru.

A to sme stále len pri kritériu zisťovacieho konania č.1.3 a 1.4 – vplyvy na vstupoch a výstupoch bez zohľadnenia ostatných hľadísk posudzovania. A v tomto smere ZDS uviedlo v inej časti svojho vyjadrenia ciele otázky, ku ktorým sa navrhovateľ vyjadril len „Informáciu berieme na vedomie“ nakoľko nemal dostatočné odborné podklady na jej vecné zodpovedanie.

Teda okrem otázky na potrebu výrubu, kde navrhovateľ priznal, že sa touto otázkou ani len nezaoberal a necháva si ju na neskôr.

Obsah zámeru je tak nedostatočný už na strane navrhovateľa, ktorý nedostatočne vyhodnotil všetky relevantné vplyvy na životné prostredie a pri mnohých vplyvoch (vlastne všetkých okrem akustiky) sa bezdôvodne spoliehal na bližšie neurčitý predpoklad, že vplyvy nebudú nadlimitné. Ide však len o predpoklad, ktorý je potrebné v zisťovacom konaní podporiť práve kvalitatívno-quantitatívnymi analýzami, aby sa preukázalo, že tento predpoklad je dostatočne odborným a kvalifikovaným expertným odhadom a nie len nedôvodným tvrdením navrhovateľa formálne vydávaného za závery odborného hodnotenia vplyvov. Avšak už aj podľa jazykového výkladu je zrejmé, že ide o predpoklad

a nie záver odborného hodnotenia a preto nedostatok – v dostatočnej kvalitatívno-quantitatívnej analýze reziduí a emisií je takým nedostatkom, ktorý spochybňuje dostatočnosť celého zámeru. Navrhovateľ pripáša, že k nim dochádza aj v oblasti ochrany vôd (kanalizácia) aj v oblasti ochrany ovzdušia (emisie z dopravy, malý zdroj znečistenia samotná hala) avšak ani tieto nie sú kvantifikované ani len na úrovni expertízneho odhadu.

Navrhovateľ si tak nesplnil povinnosť podľa §17 ods.2 a §18 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí poznať a právnym poriadkom predpokladaným spôsobom vyhodnotiť prípustnú mieru znečistenia a teda je najmä jeho pochybením, že týmto nedostatkom je postihnuté aj celé rozhodnutie.

- 11) Čo sa týka úvahy o adaptačných opatreniach zmierňujúcich opatrení reflektujúc aj návrhy ZDS, tak aj táto časť je nedostatočne podporená kvalitatívno-quantitatívnu analýzou či metodologicky správne spracovanou expertízou. Z rozhodnutie Okresného úradu Trenčín č. OU-TN-OOP3-2025/038919-002 (<https://www.enviroportal.sk/eia/detail/vyrobno-technicke-centrum-vtc-onixon-potvorice>) ako analógie iuris vyplýva, že aj v takýchto prípadoch sa vyžaduje odborný posudok, ktorý vyhodnotí primeranosť a životaschopnosť takýchto ekostabilizačných a adaptačných opatrení (pozri str.9 uvedeného rozhodnutia). Nepostačuje len „cucanie z prsta“.

ZDS týmto žiada Okresný úrad Nitra, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle §30 ods.9 zákona o EIA zrušil a vrátil na nové konanie, v ktorom s odstránia uvedené nedostatky; zmena rozhodnutia neprichádza do úvahy najmä pre nedostatky zámeru, ktoré sme opásali v odvolaní (najmä absencia kvantitatívno-kvalitatívnej analýze reziduí a emisií) a nedostatok metodológie pri určovaní zmierňujúcich a adaptačných opatrení.

V novom konaní navrhujeme zabezpečiť verejnú participáciu ZDS aj formou jeho oslovenia ako inej relevantnej organizácie podľa §29 ods.9 zákona o EIA; ak sa zabezpečí verejná participácia takýmto spôsobom tak sa ňou môžu podariť dosiahnuť ciele, ktoré sa inak dajú dosiahnuť len verejnou kontrolou podľa čl.29 ods.20 zákona o EIA – teda žalobou na ochranu životného prostredia, pred podaním ktorej musí byť v dôsledku §7 písm.a ods.a Správneho súdneho poriadku vyčerpaný opravný prostriedok podľa §30 zákona o EIA.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete (<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

- **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>
- **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelislavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com